

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

نویسنده: دانیل گانزر پژوهشگر صلح
برگردان از: رضا نفاعی
۱۸ جون ۲۰۲۰

«ایالات متحده» امپراتوری وحشت فرو می پاشد

ایالات متحده آمریکا از سال ۱۹۴۵ یک امپراتوری است. کشوری که در زمانی مشخص دارای نیرومندترین قدرت نظامی، اقتصادی و سیاسی باشد امپراتوری خوانده می شود. آمریکا چاپ کننده دالر است، که در حال حاضر مهمترین ذخیره ارزی جهان است. ایالات متحده یک قدرت اتمی است، که دارای بالاترین هزینه نظامی، بزرگترین کنسرن های تسلیحاتی و بیشترین پایگاه نظامی را در کشورهای بیگانه است. آمریکا کشوری است که در شورای امنیت ملل متحد حق وتو دارد و اگر با زیر پا گذاشتن قانون ملل متحد که توسل به قهر را ممنوع ساخته کشور دیگری را بمباران کند می تواند با توسل به حق وتو مانع از آن گردد که از سوی ملل متحد محکوم شود. افزون بر این، ایالات متحده آمریکا بر ناتوتسلط دارد، که بزرگترین اتحادیه نظامی جهان با عضویت ۲۹ کشور اروپایی و آمریکای شمالی است. کسی که علاقه مند به سیاست، تاریخ و صلح باشد مجاز به نادیده گرفتن این امپراتوری نیست، زیرا ایالات متحده، مستقیم یا غیر مستقیم، بر تمام دشواری های بزرگ صد سال گذشته اثر گذار بوده و بر جنگ های امروز مهر خود را می کوبد.

امروزه شناختن امپراتوری کار آسانی است، فقط باید تعداد ناوهای هواپیما بر آن را برشمرد. ایالات متحده بیش از هر کشور دیگر در جهان ناو هواپیما بر دارد و هر ۱۱ ناو هواپیما بر این کشور با سوخت اتمی حرکت می کنند.

بر روی جلد کتاب حاضر تصویر ناو هواپیما بر USS George Washing چاپ شده که نموداری است از تسلط نظامی ایالات متحده آمریکا. تازه ترین ناو هواپیما بر آمریکا USS Gerald Ford در سال ۲۰۱۷ توسط دونالد ترامپ به راه انداخته شد، و از آنجا که با سوخت اتمی حرکت می کند می تواند بدون سوخت گیری مجدد دهها سال روی آب بماند. هزینه تولید این ناو ۱۳ میلیارد دلار بود و گرانیقیمت ترین کشتی جنگی ساخته شده در جهان است. اما چین فقط دو ناو هواپیما بر، فرانسه، انگلستان و روسیه هر یک فقط یک ناو هواپیما بر دارند.

امپراتوری ها نخست عروج می کنند و بعد فرو می پاشند. امپراتوری ها پدیده های ماندگار نیستند. امپراتوری های روم، اسپانیا، عثمانی، فرانسه و بریتانیا روزی بزرگ و هراس برانگیز بودند. ولی امروز فقط هستند. امپراتوری ایالات متحده نیز روزی فروخواهد پاشید و جای آن را ساختار دیگری از قدرت خواهد گرفت. کی و چگونه چنین خواهد شد فعلاً مشخص نیست. پاول کندی تاریخ نگار انگلیس هشدار می دهد و می گوید اگر ملت ها هزینه زیادی صرف تسلیحات کنند، «آنوقت احتمالاً بیش از حد بر خود فشار می آورند، آنوقت است که یک ملت شبیه مرد سالخورده ای خواهد شد که می خواهد دست به کاری زند که انجامش توان بیشتری از او می طلبد».

نظر پرسی مؤسسه گالوپ

«امروز کدام کشور منشاء بزرگترین خطر برای صلح جهانی است؟» این پرسش هیجان انگیز را گالوپ، مؤسسه نظر خواهی آمریکائی که مقر آن شهر واشنگتن است، در یک نظر پرسی جهانی، در سال ۲۰۱۳ مطرح ساخت. گالوپ از سال ۱۹۷۷ هر سال یک نظر خواهی جهانی در مورد وضعیت جهان انجام داد. پس از آن که شنوندگان یک فرستنده رادیویی خواستار طرح این پرسش شدند، مؤسسه گالوپ هم در هزاره نو جرأت طرح این پرسش را پیدا کرد. در دوران زمامداری پرزیدنت اوباما، بین ماههای سپتمبر و دسمبر ۲۰۱۳ این پرسش برای بیش از ۶۷ هزار نفر در ۶۵ کشور جهان مطرح شد. بنا بر این پرسش در عرصه جهانی مطرح شد. و نتیجه آن نیز صراحت داشت.

۲۴ درصد از پاسخ دهندگان یا یک چهارم از مردم جهان ایالات متحده آمریکا را بزرگترین خطر برای صلح جهانی دانسته بودند. تفسیر بی بی سی این بود که «این برای آمریکا خبر بدی است ولی کاملاً نامنتظر هم نبود». دومین کشور خطرناک کشور مسلمان و اتمی پاکستان بود که ۸ درصد آن کشور را خطر بزرگ دانسته بودند که با فاصله ای زیاد بعد از آمریکا قرار گرفته بود. سومین کشور خطرناک چین بود. پرجمعیت ترین کشور جهان برای ۵ درصد خطرناک ترین کشور جهان بود. اسرائیل هم مانند کشور چین که کشوریست تحت کنترل حزب کمونیست از سوی ۵ درصد خطر بزرگ شناخته شده بود. کشورهای کوریای شمالی (۵ درصد) افغانستان (۵ درصد) و ایران هم (۵ درصد) بودند. کشورهایی که برای صلح جهانی در مراحل بعدی خطر قرار داشتند عبارت بودند از هند (۴ درصد) عراق (۴ درصد) جاپان (۴ درصد) سوریه (۳ درصد) روسیه (۲ درصد) استرالیا (۱ درصد) المان (۱ درصد) فلسطین (یک درصد) سومالی (۱ درصد) کوریای جنوبی (۱ درصد) بریتانیای کبیر (۱ درصد).

در پرسشنامه گالوپ این پرسش هم مطرح شده بود: «اگر مرزی وجود نمی داشت میل داشتید در کدام کشور زندگی کنید؟ ۳۸ درصد یعنی اکثریتی روشن پاسخ داده بود بهترین جا همان کشوری است که هم اکنون ساکن آن است. اکثر مردم جهان خواستار مهاجرت نیستند، بلکه می خواهند با خانواده خود بمانند، تقریباً تمام انسان ها دوستدار فرهنگ، زبان، مناظر طبیعی و خوراک های میهن خود هستند. ولی برای کسانی که میل به مهاجرت داشتند نخستین کشور مطلوب ایالات متحده بود (۹ درصد) پس از آن استرالیا (۷ درصد)، کانادا (۷ درصد)، سوئیس (۶ درصد)، فرانسه (۴ درصد)، المان (۴ درصد)، انگلستان (۴ درصد) و ایتالیا (۳ درصد) قرار داشتند.

این که در سال ۲۰۱۳ ایالات متحده به عنوان بزرگترین خطر برای صلح جهانی شناخته شد پدیده کاملاً نوظهوری نبود. «به نظر من از منظر اکثر اروپایی ها، در حال حاضر بزرگترین خطر برای صلح جهانی امریکاست» این نظر آرنولد توین بی، تاریخ نگار انگلیس است که در سال ۱۹۷۱ بیان کرد بی آن که توانسته باشد به نظر پرسی های تحقیقی اتکاء کند. «توین بی» با توجه به پس زمینه جنگ ویتنام که در جریان بود می گوید پس از این که امریکا بی تردید تبدیل به قدرتمندترین کشور شد طی سی سال گذشته تصویرش تغییر کرد و تصویری وحشتناک شد. احتمالاً این تصویر برای اکثریت بزرگی از مردمی که نه اروپایی هستند و نه اهل امریکای شمالی بلکه اهل امریکای جنوبی، آسیایی یا آفریقایی هستند هراسناک تر است.» زیرا ایالات متحده بارها و بارها با خشونت بی رحمانه در امور داخلی کشورهای دیگر دخالت کرده است. از این رو بنا به گفته توین بی ایالات متحده برای آنها «یک کابوس» است.

پس از جنوری ۲۰۱۷ که پرزیدنت دونالد ترامپ زمام امور را در دست گرفت نیز ایالات متحده به ارزیابی بهتری دست نیافت. مؤسسه نظر خواهی Pew در ماه اگست ۲۰۱۷ اعلام کرد «نگرانی از قدرت و نفوذ ایالات متحده در بسیاری از کشورهای جهان فزونی یافته است. Pew از مردم سی کشور جهان از امریکای شمالی، امریکای جنوبی، اروپا، آفریقا، آسیا و استرالیا نظر خواهی کرده بود. این نظر خواهی جهانی نخستین بار در ۲۰۱۳، در زمان زمامداری پرزیدنت اوباما صورت گرفته بود و یک بار دیگر در ۲۰۱۷، هنگام حضور پرزیدنت ترامپ در کاخ سفید تکرار شد. در همان زمان که پرزیدنت اوباما رئیس جمهور بود، ایالات متحده در ارزیابی جهانی بزرگترین منبع خطر برای جهان شناخته شده بود، ولی پس از حضور پرزیدنت ترامپ در کاخ سفید بی اعتمادی به کاخ سفید باز هم بیشتر شد.

«در ۲۱ کشور از ۳۰ کشوری که در آنها از مردم نظر خواهی شده بود تعداد افرادی که امریکا را برای کشور خود خطر جدی تلقی می کردند فزونی گرفته بود» این نتیجه ای بود که مؤسسه Pkw در سال ۲۰۱۷ به آن دست یافته بود. مکزیکو و کانادا، دو همسایه امریکا، این کشور را برای خود خطری بزرگتر از چین یا روسیه دانسته بودند. در کشورهای انگلستان، آلمان، فرانسه و هالند نیز که عضو ناتو هم هستند پرسش شوندگان در سال ۲۰۱۷ امریکا را خطرناک تر دانسته بودند تا در نظر خواهی سال ۲۰۱۳. نکته دیگری که Pkw کشف کرد این بود که زنان در استرالیا، کانادا، جاپان، انگلستان و فرانسه امریکا را بیش از مردان آن کشورها خطرناک دانسته اند. نتیجه دیگری که از همه پرسی حاصل شد این بود: مردمی که به احزاب چپ رأی می دهند، در انگلستان، سویدن، کوریای جنوبی و استرالیا، ایالات متحده را خطری بزرگتر می دانند تا کسانی که در همان کشورها به احزاب راستگرا رأی می دهند.

پژوهش های تازه در آلمان نیز تأیید کننده این برخورد منتقدانه به ایالات متحده هستند. طبق پژوهشی که در سال ۲۰۱۸ از سوی مؤسسه «فورسا برای تحقیقات اجتماعی و تحلیل آمار» صورت گرفت، به نظر ۷۹ درصد از مردم آلمان پرزیدنت دونالد ترامپ بزرگترین منشاء خطر برای صلح جهانیست. پوتین فقط از منظر ۱۳ درصد منشاء خطر برای صلح جهانیست، برای ۸ درصد هر دو به یک اندازه هراس برانگیز هستند. طی سالهای اخیر حیثیت امریکا در آلمان پیوسته رو به کاهش بوده است. «تفسیر» روزنامه آگسبورگر آگماینه سایتونگ «از پژوهش فورسا چنین بود:» طی سالهای اخیر حیثیت ایالات متحده امریکا پیوسته رو به کاهش بوده است.

پس از شکست آلمان در جنگ جهانی دوم امریکای فاتح که با شتابی حیرت انگیز به مرتبه کشوری تحسین برانگیز، محافظ آلمان و چه بسا ارجمند و محترم ارتقاء یافت امروز با داوری های منفی و دم افزون آلمانی ها روبه روست. به نظر «مانفرد گولنر» مدیر پژوهش ها، «نخستین گسل در داوری آلمانی ها در مورد امریکائی ها با

ورود جورج دابلیو بوش به کاخ سفید، در سال ۲۰۰۱ رخ داد. او، حداکثر پس از جنگ عراق، جنگ افروزی به مراتب خطرناک تر از پوتین بود. المانی ها به بیل کلینتن که قبل از بوش رئیس جمهور بود هنوز اعتماد داشتند.»

نظرسنجی های نو به نو مؤید این نظر هستند. بنا به «گزارش ایمنی ۲۰۱۹»، گزارشی که از سال ۲۰۱۱ هرساله تجدید می شود، به نظر المانی ها بزرگترین خطری که صلح جهانی را تهدید می کند از امریکا بر می خیزد. پس از آن کشورهای خطر خیز به ترتیب عبارتند از کوریای شمالی، ترکیه و روسیه. «مرکز پژوهش برای ستراتیژی و مدیریت در سطوح بالا» که در شهر کلن مستقر است در یک نظرسنجی نمونه وار در المان از ۱۲۰۰ المانی مسن تر از ۱۶ سال نظر خواهی کرد. قریب نیمی از پرسش شوندهگان احساس می کردند که در زمانه ای ناامن زندگی می کنند.»

نظرخواهی ۲۰۱۹ به وضوح نشان می دهد که آن عامل مرکزی که باعث نگرانی المانی ها می شود فقدان اطمینان است. و این عامل از منظر کلاوس شواینزبرگ، مدیر پژوهش مورد نظر، چیزی نیست جز امریکائی که تحت رهبری دونالد ترامپ است.

نتیجه نظر پرسشی این بود که بیش از ۵۶ درصد از المانی ها امریکا را بزرگترین خطر برای صلح جهانی می دانند. یک سال پیش از این، در نظر خواهی سال ۲۰۱۸، تعداد کسانی که این نظر را داشتند ۴۰ درصد بود. در آن زمان پاسخ اکثر پرسش شوندهگان این بود که بزرگترین منشاء خطر کوریای شمالی است. «شواینزبرگر» رئیس گروه تحقیق، دستیابی امریکا را به مقام اول و پس راندن کوریای شمالی به مرتبه دوم، «پیشرفتی غم انگیز» توصیف می کند. به نظر ناظران، این روندی کاملاً نامنتظر نبود. تفسیر «ارت ال» چنین است: «در المان همواره نگاهی انتقادی به سیاست و جامعه امریکا وجود داشته است. فرهنگ آنجا اغلب فرهنگی سطحی تلقی می شود و سیاست خارجی آن خودخواهانه.» این برداشت در شرق المان حتی شدیدتر است از غرب است.

**برگرفته از کتاب: امپراتوری امریکا قدرت ستمگر جهانی
آینده ما**